

18 martie – 24 martie

Lucrarea Duhului Sfânt

Textul de memorat: „*Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!*” (Romani 15:13)

La finalul studiilor din acest trimestru despre Duhul Sfânt și despre spiritualitate, ne vom îndrepta atenția spre o altă lucrare importantă a Duhului.

Când i-a anunțat pe ucenici că avea să Se ducă la Tatăl, Domnul Isus a promis să le trimită Duhul Sfânt: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu” (Ioan 14:26).

Conform spuselor Sale, Duhul Sfânt este un „mângâietor” (*paraklētos*, în greacă), un „ajutor” sau un „apărător” care mijlocește pentru noi. Iar lucrarea Sa este aceea de a dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata (Ioan 16:8). În această ultimă ocazie, vom studia în amănunt lucrarea aceasta a Duhului Sfânt.

În același timp, vom vedea în ce relații se află ea cu alte două aspecte importante ale slujirii Sale pentru noi: cu asigurarea mântuirii și cu strălucita speranță care ne motivează să fim ucenici ai lui Hristos.

Duminică, 19 martie – Convingerea de păcat

1. Ce lucrare face Duhul Sfânt pentru noi și de ce este esențială? Ioan 16:8,9

Isus îl numește pe Duhul Sfânt *Mângâietorul*, un nume care exprimă ideea de ajutor, apărător și mângâietor. Ca să-i convingă pe oameni de păcat, Duhul Sfânt nu ia poziția de pârâș al fraților sau de procuror. El nu este trimis să ne condamne, ci să ne ajute să înțelegem că avem nevoie de har.

De obicei acceptăm ajutor numai de la cei care ne aduc mângâiere sufletească. Din nefericire, unii creștini, deși bine intenționați, se apropie de păcătoși cu un spirit acuzator. Dar Isus nu ne-a chemat să arătăm cu degetul păcatul din viața altora. În definitiv, cum putem să arătăm păcatul din viața altora când noi înșine avem păcat?

2. Ce lecție putem să ne însușim din Romani 2:1 și Matei 7:3?

Noi suntem martorii Săi, nu procurori. Suntem chemați să mărturisim despre puterea Sa de a mântui, nu să-i judecăm pe alții. Când încercăm să-i dovedim pe alții vinovați de păcat, ne asumăm o lucrare care nu este a noastră, ci a Duhului Sfânt.

Nu noi, ci Mângâietorul are misiunea de a dovedi lumea vinovată de păcat (Ioan 16:8). Oamenii care nu și-au predat viața lui Isus nu au o idee foarte clară despre ce este păcatul și despre caracterul lui distructiv.

Duhul Sfânt nu face o listă întreagă de fapte rele, ci țintește spre păcatul fundamental: necredința în Isus Hristos (Ioan 16:9). Starea de nefericire și de înstrăinare în care ne găsim nu este dată de nedesăvârșirea noastră morală, ci de înstrăinarea de Dumnezeu și de refuzul de a-I îngădui Celui Trimis de El să ne scoată din această stare. Problema fundamentală a păcatului este că noi nu credem în Isus și, în felul acesta, îl respingem pe Singurul care ne poate scăpa de păcat și de vinovăție. Acesta este păcatul care așază eul deasupra tuturor lucrurilor și care ne face să nu vrem să credem în Cuvântul lui Dumnezeu. Numai Duhul Sfânt ne poate deschide inima și mintea ca să înțelegem ce mare nevoie avem de pocăință și de răscumpărarea adusă la îndeplinire de Hristos prin moartea Sa pentru noi.

Luni, 20 martie – Nevoia de neprihănire

Ioan 16:8 afirmă că Duhul Sfânt va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, dar și neprihănirea. Altfel spus, lumea nu înțelege cu adevărat ce este păcatul și, tot așa, nu înțelege nici ce este neprihănirea.

Oamenii neconvertiți socotesc că moralitatea exterioară este suficientă. Ei nu-și doresc neprihănirea dată de Dumnezeu, ci se mulțumesc cu neprihănirea proprie, dată de conformarea exterioară față de Legea lui Dumnezeu. Însă acest fel de ascultare de Lege nu ne poate face niciodată neprihăniți înaintea Domnului! În Isaia 64:6, profetul aseamănă faptele bune săvârșite de contemporanii săi prin puterea lor cu o „haină mânjită”. Faptele religioase pe care noi le percepem ca fiind bune sunt de fapt murdare, sunt pătate.

Numai neprihănirea lui Isus este îndestulătoare. Ea corespunde tuturor cerințelor Legii lui Dumnezeu. Ea are valoare înaintea lui Dumnezeu Tatăl. Și o putem obține doar prin credința în Isus Hristos.

3. Citește Romani 5:10 și Evrei 4:15,16. Ce relație există între neprihănirea noastră și slujirea Domnului Hristos în cer, înaintea Tatălui?

Neprihănirea cerută de Lege este îndeplinită de Isus prin viața Lui desăvârșită. Pe pământ, a fost respins de cei care L-au răstignit, dar, în cer, a fost primit de Tatăl cu brațele deschise. Când L-a înviat din morți, Dumnezeu Tatăl și-a pus însemnul aprobării pe viața Sa și pe lucrarea Sa de răscumpărare. Acum, Isus trăiește ca să mijlocească pentru noi (Evrei 4:15,16) și ca să aplice în dreptul nostru meritele jertfei Sale, întrucât noi nu avem neprihănirea necesară pentru mântuire.

Deci noi trăim pentru că El trăiește în noi (Galateni 2:20). Când Isus trăiește în noi, trăim după îndemnul Duhului (Romani 8:4) și primim o viață spirituală nouă prin puterea Duhului (Galateni 3:2-5; 5:16,18).

Înălțarea lui Isus la Tatăl este compensată de coborârea Duhului Său printre noi. Fiind împuterniciți prin Duhul Sfânt, noi, ucenicii Săi, devenim tot mai asemănători cu El.

Ți-ai dat seama cum este neprihănirea pe care încerci s-o obții prin puterea ta? Cum înțelegi nevoia după neprihănirea Domnului Hristos?

Marti, 21 martie – Conștientizarea cu privire la judecată

Adesea, în discuția despre păcat și despre neprihănire, unii creștini îi avertizează pe cei care-L resping pe Isus că vor fi judecați. Ei le atrag atenția păcătoșilor, adeseori pe un ton aspru, că îi așteaptă judecata de apoi.

4. Citește Ioan 16:8,11. La ce judecată se referă aici Isus? De ce este ea o veste bună?

Judecata lumii va avea loc într-adevăr, dar nu la ea Se referă Isus în Ioan 16:11. El nu vorbește despre judecata de apoi, amintită în Ioan 12:48, ci despre judecata lui Satana, care a avut loc la Calvar și care este o veste bună! Diavolul, marele inamic al adevărului, trăiește acum din timp împrumutat. Judecata va veni, dar accentul cade aici pe conștientizarea faptului că stăpânitorul lumii acesteia este deja condamnat (Ioan 12:31).

5. Cum îl descrie Petru pe Satana? Cum putem să ne împotrivim Diavolului? 1 Petru 5:8,9

Diavolul știe că nu mai are mult timp și că a primit la Calvar lovitură decisivă, dar încă este activ. Cuprins de mânie, el încearcă „să-i înghită” pe cât mai mulți. Dar el este un dușman învins. Isus a ieșit biruitor asupra lui. Iar sângele Lui ne-a eliberat.

În al Doilea Război Mondial, pe 6 iunie 1944, cu ocazia invaziei reușite a Alianților în Franța, Hitler a suferit o înfrângere clară. Totuși cele unsprezece luni care au trecut între ziua lansării atacului și 8 mai 1945, Ziua Victoriei în Europa, au fost cele mai sângeroase. În mod asemănător, Satana știe că a primit lovitură decisivă la cruce, dar se luptă în continuare cu încăpățănare. În aceste vremuri grele, suntem chemați să fim treji și să aruncăm asupra lui Isus toate îngrijorările noastre, căci El însuși îngrijește de noi (1 Petru 5:7,8).

De ce este judecata o veste bună? Cine este Apărătorul nostru la judecată? Cum să le prezentăm oamenilor judecata în așa fel încât să le insufăm speranță și nu să-i speriem?

Miercuri, 22 martie – Asigurarea mântuirii

6. Ce asigurare au în Scriptură cei care cred în Hristos și Îl au în inima lor? Pe ce teme primim această asigurare? 1 Ioan 5:12,13; Romani 8:15-17; 2 Corinteni 5:5.

Duhul Sfânt este Cel care îi conduce pe păcătoși la Isus care, prin moartea Sa înlocuitoare, ne-a împăcat cu Dumnezeu. Iertarea oferită ne face liberi să ducem o viață nouă, de copii înfiați de Dumnezeu. Acum nu mai suntem dușmanii Lui (Romani 5:10), ci trăim după îndemnul Duhului și umblăm după lucrurile Duhului. Dacă nu am avea Duhul lui Hristos, n-am fi copiii Lui și nu am fi ai Lui. Dar acum avem mărturia launtrică a Duhului Sfânt, care locuiește în noi. El adevărește că suntem ai lui Isus și că suntem copii ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos. Viața aceea plină de putere care L-a înviat pe Isus din morți își face acum efectul în noi și, din morți spirituali cum eram, devenim vii. El întărește în inima noastră asigurarea că suntem ai lui Dumnezeu. După ce am auzit și am crezut Evanghelia mântuirii, suntem sigilați cu Duhul Sfânt, care ne este oferit ca garanție a mântuirii (Efeseni 1:13,14). Fiecare credincios poate avea această siguranță (1 Ioan 5:12,13).

7. Ce înseamnă să fim pecetluiți cu Duhul Sfânt? Efeseni 1:13,14

Cei care îl primesc pe Hristos se nasc din nou, adică „din Duh” (Ioan 3:3,5). Duhul Sfânt consolidează această realitate în inima noastră, dându-ne asigurarea mântuirii și bucuria a fi copii ai lui Dumnezeu. Duhul Sfânt este acontul sau garanția darului vieții veșnice și al nemuririi pe care le vom primi la a doua venire a Domnului Isus (1 Corinteni 15:51-54). Acesta este semnul clar al credinței autentice. Este greu de crezut că putem da o mărturie convingătoare dacă nu avem această asigurare.

„Vorbiți despre curaj, vorbiți despre credință și speranță și veți fi plini de lumină în Domnul! Gândiți-vă mereu la ușa deschisă pe care Hristos a așezat-o în fața voastră și pe care niciun om nu o poate închide! Dumnezeu va închide ușa înaintea oricărui păcat, dacă îi vei da ocazia. Când va năvăli vrăjmașul ca un rău, Duhul Domnului îl va pune pe fugă.” - Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 16 aprilie 1889

Joi, 23 martie – Duhul Sfânt și speranța

8. Cum iau naștere dragostea și speranța în inimile noastre? Romani 5:4,5; 15:13 și 1 Corinteni 13:13.

Duhul Sfânt este Acela care a turnat în inima noastră dragostea lui Dumnezeu. El ne pune în legătură cu Dumnezeu și așază în noi dragostea Sa. Dragostea statornică și neschimbătoare a lui Dumnezeu este motivul și temelia speranței noastre. Fără dragoste, nu ar exista speranță. Numai dragostea dă naștere la speranță. Întrucât dragostea lui Dumnezeu se împletește cu credințioșia Sa, avem minunata speranță că Isus va reveni și ne va lua cu El acasă.

9. Citește Psalmii 31:24. Ce efecte are speranța asupra noastră?

Speranța inspiră, dă forță, ne face să cântăm și să fim veseli. Speranța este esențială pentru viață. Fără speranță, ce rost ar mai avea să trăim?

Însă noi suntem plini de speranță, ceea ce înseamnă mai mult decât a fi optimiști. Optimistul crede că lucrurile vor progresa: vremea, economia, notele școlare, finanțele etc. se vor schimba în bine. Dar speranța noastră se bazează pe credințioșia lui Dumnezeu și pe promisiunile făcute de El și împlinite în trecut. Noi credem că Dumnezeu va face ce a spus fiindcă El este credincios și adevărat. Dumnezeu S-a dovedit a fi demn de încredere și neschimbător. Statornicia și credințioșia Sa constituie fundamentul speranței noastre. Speranța noastră este ancorată în Isus Cel răstignit. Când privim la cruce, înțelegem că dragostea lui Dumnezeu pentru noi este foarte reală. Isus răstignit pe cruce pentru păcatele noastre ne descoperă nouă și universului într-un mod nemiintâlnit cum este Dumnezeul nostru într-adevăr. Deși suntem ființe decăzute și efemere, putem avea speranță, dar nu în noi și în „marile” noastre realizări, ci în Dumnezeul care ni S-a descoperit la cruce.

Pe ce făgăduințe ale lui Dumnezeu se bazează speranța adventă? Cum ne influențează ea viața? Cum putem să ne formăm un stil de viață care să reflecte speranța și nu disperarea?

Vineri, 24 martie – Un gând de încheiere

Dacă ar fi să rezumăm activitatea Duhului Sfânt, am putea afirma că Dumnezeu Duhul Sfânt lucrează în armonie cu Dumnezeu Tatăl și cu Dumnezeu Fiul la realizarea mântuirii noastre. El ne trezește din moartea noastră spirituală. Ne face conștienți de păcătoșenia noastră și de starea reală, de oameni pierduți, în care ne aflăm. Aprinde în noi dorința de a ne schimba și ne conduce la Isus Hristos, singurul care poate liniști setea sufletului nostru. Ne dă asigurarea mântuirii, fiindcă ne îndreaptă întotdeauna la Isus și la ceea ce a făcut El pentru noi. Ne transformă ca să ne asemănăm tot mai mult cu Isus. Ne ajută să rămânem credincioși în umblarea noastră spirituală. Ne dă putere să împlinim voința divină și să ne implicăm eficient în misiune. Aduce la existență Cuvântul Scris al lui Dumnezeu ca ghid și normă sigură pentru viața și doctrina creștină. Cum am fi fără Duhul Sfânt? Ce am face fără Duhul Sfânt? Am fi nefericiți și pierduți și nu am putea face nimic spre slava și onoarea lui Dumnezeu. Mulțumim lui Isus că ne-a promis Duhul Sfânt și ni l-a trimis! „Duhul Sfânt era cel mai înalt dintre toate darurile pe care El le putea solicita de la Tatăl Său pentru ridicarea poporului Său.” - Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, p. 13

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 130-136

1. Ce s-ar întâmpla dacă Domnul ar păstra aducerea-aminte a nelegiuirilor?
2. Cu ce compară psalmistul plăcerea de a locui frații împreună?
3. Ce credea psalmistul despre idolii neamurilor și despre meșterii lor?
4. În care psalm apare în fiecare verset expresia: „Căci în veac ține îndurarea Lui”?

Profeți și regi, capitolul 12

5. De ce l-a cuprins descurajarea pe Ilie?